

Kísérlet búcsúzásra

*Amikor az utolsó hold is lement magára
húzta a földet Sötét volt és meleg Meleg és
sötét Meg kellett volna halnia rég tudta de
visszatartotta hogy valaki várakozik rá
Rá vagy valamire Várta a merülést Látni
vélte az éjszakai város határát De nem
történt semmi Lekotorta magáról a földet*

*Lekotorta magáról a földet De fölötte
már nem volt semmi Látni vélte az éjszakai
várost elmerülni De már nem tarthatott oda
Valaki várakozik még rá De tudja neki
előbb kell meghalnia Meleg fényes és üres
Nincs ereje újból magára húzni az eget
Minek ha már az utolsó telihold is lement*

Tekintet nélkül

*A Göncölszekér rúdját már bemászták a férgek
A logika szerint hajnalodik Azt mesélik
minden rendben ment A pap helyén aki azt mondta
a reménynek van színe szaga a halálnak csak
szaga és csöndje van fa áll Nem ér fel az égig
A gödör szélén eldobált lapát A tekintet
nélküli búcsúk végül eltörrik a gerincet*

*A tekintet nélküli búcsú végül eltöri
a gerincet Elhagyott lapátra támaszkodva
áll A gödör szélén Fa nő Színtelensége a
szaga Akár ha a halál nem ér fel az égig
A pap helyett minden rendben ment De nincsen remény
Azt mesélik a logika szerint hajnalodott
A Göncölszekér rúdját bemászták nagy zöld férgek*